

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010343
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6714010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného Q. X., odsúdeného rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 5T/82/2014 z 02.07.2014, konajúci o jeho odvolaní voči tomuto rozsudku, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného Q. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 5T/82/2014 zo dňa 02.07.2014 bol obž. Q. X. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 , 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.e/ Tr.zák., spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 19. 03. 2013 v presnejšie nezistenom čase od 06:30 hod. 12:45 hod. v meste V., ulica I. č. XXXX/XX, okres J., vykonal krádež vlámaním do bytu na uvedenej adrese na X. poschodí, ktorý obývajú T. W., nar. XX. XX. XXXX a H. W., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvalé bytom V., I. XXXX/XX, a to tým spôsobom, že neznámym predmetom a spôsobom rozlomil cylindrickú vložku na vchodových dverách bytu a následne vošiel do priestorov bytu, ktorý prehľadal a v miestnosti spálne z komody z textilnej taštičky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 130,- Eur, dve svadobné obrúčky zo žltého kovu, 4 prstene zo žltého kovu, kľúče od OMV Škoda Favorit ev. č. DT XXX AD a škoda Fabia combi ev. č. DT XXX AY, panel z autorádia nezistenej značky, mobilný telefón zn. NOKIA, IMEI: 354337040520544 a mobilný telefón zn. SONY ERICSON T 610, IMEI: 35400007232343, čím týmto svojím konaním spôsobil T. T., nar. XX. XX. XXXX a H. T., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvalé bytom V., I. XXXX/XX, škodu krádežou vo výške 1 295,-€ a poškodením zariadenia vo výške 30,-€.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/64/2014 zo dňa 24. 04. 2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 5 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/64/2014 zo dňa 24. 04. 2014 ostávajú týmto nezmenené. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil aj výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2217204/2013 zo dňa 17. 04. 2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá

akéhokoľvek druhu na 2 roky, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/204/2013 zo dňa 17.04.2014 ostávajú týmto nezmenené.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným T. T., nar. XX.XX.XXXX a H. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom V., I. XXXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 1 335,94 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodených T. T., nar. XX.XX.XXXX a H. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom V., I. XXXX/XX, so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Proti tomuto rozsudku cestou svojej obhajkyne podal odvolanie obž. Q. X. a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré neskôr obhajkyňa obžalovaného aj písomne odôvodnila. Z odvolania obžalovaného je zrejmé, že podľa názoru obžalovaného, z doteraz vykonaného dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nevyplývalo, že mal spáchať skutok, ktorý mu je kladený za vinu, namietať najmä správnosť hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa s tým, že jedinými dôkazmi, na základe ktorých ho súd uznal vinným, sú nepriame dôkazy a to pachová stopa a vzorka DNA. Podľa neho tieto dôkazy bez ďalšieho nedali jasný, logický, presvedčivý a vierohodný záver o tom, že skutok spáchal práve obžalovaný. Podľa odvolania obžalovaného v zmysle konštantnej judikatúry súdov SR, pachová stopa sama o sebe nemôže viesť k ustálenému záveru o vine obžalovaného, ide len o sekundárny dôkaz, keďže je ľahko prenosná a kontaminovateľná. Zistenie pachovej stopy obžalovaného v byte poškodených nijako nepreukazuje, že dňa 19.03.2013 v čase medzi 06.30 h a 12.45 h sa skutočne v byte poškodených nachádzal, keďže k prenosu pachovej stopy do bytu poškodených mohlo dôjsť ktoroukoľvek inou osobou. Rovnako taktiež prítomnosť v byte poškodených nepreukazuje ani vzorka DNA, ktorá bola odobratá z vonkajšej strany vstupných dverí, nakoľko logických záverov, ako sa táto vzorka mohla dostať na vonkajšiu časť vstupných dverí, je niekoľko. Samotný poškodený a iní svedkovia na pojednávaní obžalovaného neusvedčili zo spáchania trestného činu, opakovane sa vyjadrili, že ho nepoznajú.

Sám obžalovaný na súde vyhlásil, že o skutku nič nevie, tohto sa nedopustil, prokurátor neuniesol dôkazné bremeno a preto ma byť správne podľa jeho názoru v zmysle zásady in dubio pro reo spod obžaloby oslobodený.

Z tohto dôvodu preto napadol rozsudok prvého stupňa s tým, aby bol v celom rozsahu zrušený.

K tomuto písomnému odvolaniu obžalovaného cestou obhajkyne podal svoje písomné vyjadrenie rukou písaným podaním aj sám obžalovaný Q. X.. V tomto podaní navyše uviedol, okrem tých skutočností, ktoré už v odvolaní uviedla obhajkyňa, teda že pachová stopa mohla byť do bytu dovezená kýmkoľvek a stopa DNA taktiež mohla byť na vchodové dvere zanesená ktoroukoľvek inou osobou, to že okresný súd ho uznal vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4, písm.b/ Tr.zák. napriek tomu, že iné súdy SR obdobné konanie, akého sa mal on dopustiť, kvalifikovali len podľa ust. § 212 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. V tomto vidí nepomer voči svojej osobe a domáhal sa teda, ak už by nemal byť spod obžaloby oslobodený, keďže sa necíti byť vinným zo spáchanej trestnej činnosti, aby bolo jeho konanie právne kvalifikované len ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.a/ Tr.zák.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, obhajkyňa obžalovaného spolu s obžalovaným zotrvali na písomných dôvodoch odvolania a sám obžalovaný navyše poukázal na to, že viaceré súdy SR v iných veciach, ktoré sú obdobné, ako táto jeho trestná vec, rozhodovali podľa miernejšieho ustanovenia a nie tak, ako to urobil Okresný súd vo Zvolene.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že s vyhláseným rozsudkom vo všetkých jeho výrokoch súhlasí a navrhol, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie obž. Q. X. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že sa na mieste činu nenachádzal.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom

pojednávani a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný Q. X. si v danej trestnej veci prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním, resp. že neoprávnené vnikol do obydliá iného a tým sa dopustil zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 , 4 písm.b/ Tr.zák. , v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák.

Správne potom postupoval prvostupňový súd, keď za takto zisteného skutkového a právneho stavu obžalovanému uložil nepodmienečný úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, pričom pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 2T/64/2014 z 24.04.2014 a rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 22T/204/2013 zo 17.04.2014.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o nich žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacieho námietky obžalovaného, že nebol na mieste činu a že samotné dôkazy, ktoré boli zistené, nepostačujú na uznanie jeho viny, tu musí krajský súd uviesť, že s takýmto hodnotením obžalovaného sa ani odvolací súd nemohol stotožniť. Pokiaľ ide o pachovú stopu zistenú na mieste činu totožnú s pachovou stopou obžalovaného, je pravdou, že pokiaľ by išlo len o tento jediný dôkaz, na základe toho by nemohlo dôjsť k uznaniu viny obžalovaného, pretože by tu chýbal ďalší podporný dôkaz o tom, že skutočne obžalovaný na mieste činu bol. V danom prípade však k tomuto nepriamemu dôkazu je prídružený aj ďalší nepriamy dôkaz a to zaistená stopa DNA z vchodových dverí poškodených, ktorá stopa DNA jednoznačne patrí obžalovanému, samotná skutočnosť, že sa obžalovaný bránil tým, že by sa táto stopa DNA mohla dostať akýmkoľvek iným spôsobom na vchodové dvere obžalovaných aj podľa názoru krajského súdu neobstojí, pretože obžalovaný nevedel logickým spôsobom zdôvodniť, kto, kedy a akým spôsobom by mohol túto jeho stopu DNA na vchodové dvere poškodených umiestniť, navyše keď z pripojeného odpisu z RT je zrejmé, že v osobe obžalovaného sa jedná o páchatela, ktorý sústavne pácha majetkovú trestnú činnosť obdobnej povahy, akej sa dopustil aj v danom prípade.

Za týchto okolností potom ani odvolací súd nemohol obrane obžalovaného uveriť, navyše keď zistené dôkazy, aj keď nepriame, obžalovaného zo spáchanej trestnej činnosti jednoznačne usvedčujú.

Pokiaľ ide o uložený trest, je zrejmé, že tento uložený trest za spáchanú trestnú činnosť je v podstate vo výške len 1 rok a 4 mesiace, keďže dochádzalo v danom prípade k uloženiu súhrnného a úhrnného trestu pri súčasnom zrušení predchádzajúceho trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 4 roky, takže krajský súd je toho názoru, že za spáchanú trestnú činnosť trest taký, aký bol obžalovanému týmto napadnutým rozsudkom uložený, je správny a zákonný, dostatočný, majúci na zreteli jednak generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Je síce zrejmé, že tento trest asi na nápravu a prevýchovu obžalovaného nebude mať žiadny význam, keďže v osobe obžalovaného napriek tomu, že ide o relatívne mladého páchatela, sa jedná o páchatela, ktorý už bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, sústavne pre majetkovú trestnú činnosť, vykonal už aj uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody a tieto napriek tomu na neho nemali žiadny prevýchovný zmysel.

Zrejme len prísna represia môže zabrániť obžalovanému, aby v budúcnosti nepáchal trestnú činnosť takej povahy, za akú bol v súčasnosti odsúdený.

Z týchto dôvodov, keďže sa krajský súd v celom rozsahu potom stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, musel odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť z dôvodov, ako je to vyššie uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.